

До г-н Красимир БОЖАНОВ Директор

Дирекция

„Модернизация на администрацията“ АМС

СТАНОВИЩЕ

на

Българска Камара за Охрана и Сигурност – **БККОС** -член на Българска Стопанска Камара – Съюз на Българския Бизнес;

Индуриален Клъстер Сигурност- **ИКС**- член на Българска Стопанска Камара - Съюз на Българския Бизнес;

Относно : Обществено обсъждане на Усъвършенстване на административното обслужване в областта на сигурността чрез промени в Административнопроцесуалния кодекс- ЗИД на АПК

1. Становище по законопроекта за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс

По принцип подкрепяме текста на проекта, доколкото с него се цели да бъде облекчен бизнесът в отношенията му с администрацията, както и засилване на служебното начало в административния процес.

Определени проблеми за сектора на частните услуги за сигурност намираме в основния текст на проекта за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс. Така например проблем за нашият бранш откриваме в § 12 от проекта, съобразно който се създава нова глава VIIa. В първата разпоредба на тази глава се урежда задължението на определени субекти да извършват и предоставят административни услуги и КАО, както следва: *Чл. 10ба. (1) Административните органи, организациите, предоставящи обществени услуги, лицата, осъществяващи публични функции и органите на съдебната власт предоставят на гражданите и организациите административни услуги и извършват административно обслужване по реда на тази глава.*

Проблемът се създава с определението на понятието за лица, упражняващи публични функции. Съгласно § 13, т. 3 от проекта в § 1 от ДР на АПК се създава т. 10, която дава дефиниция на понятието „Лица, осъществяващи публични функции“. Съгласно тази разпоредба такива са нотариусите, частните съдебни изпълнители, доставчиците на квалифицирани удостоверителни услуги по смисъла на чл. 3, т. 20 от Регламент (ЕС) № 910/2014, професионалните организации, които извършват регистрацията и/или регулират по друг начин дейността на членовете си, **лица, които извършват дейности по охрана** и други лица и организации, чрез които държавата упражнява своите функции и на които това е възложено със закон.

Във връзка с изложеното се противопоставяме категорично на посочената конструкция и на въвличането на сектор от икономиката, какъвто е секторът на частните услуги за сигурност в административния процес, и аргументите ни в тази насока са следните:

Съгласно чл.2, ал.1 от действащия Закон за частната охранителна дейност (Обн. ДВ. бр.10 от 30 Януари 2018г., в сила от 31.03.2018 г. изм. ДВ. бр.27 от 27 Март 2018г., изм. ДВ. бр.92 от 6 Ноември 2018г., доп. ДВ. бр.13 от 12 Февруари 2019г., изм. ДВ. бр.17 от 26 Февруари 2019г.), частната охранителна дейност е търговска дейност. Това означава, че същата следва да се извършва по занятие от търговци по смисъла на Търговски закон, и предоставя възмездно определени стоки и услуги на пазарен принцип.

Поради това буди недоумение предоставянето на лицата, които извършват дейности по охрана на качеството „лица, осъществяващи публични функции“, доколкото, и видно от ЗЧОД е, че държавата нито е възложила осъществяването на нейни функции по защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението, от частни лица (чл. 2, ал.1 от Законът за Министерството на вътрешните работи), нито пък тези функции са възложени на участниците на пазара на частните услуги за сигурност със закон. Това е така, тъй като частните охранителни фирми не функционират въз основа на принципите на публичното право, а на пазарните и търговски принципи на икономиката и това е видно когато направим сравнение на функциите на органите на публична власт, сред които безспорно се нарежда Министерството на вътрешните работи и тези на търговците, осъществяващи дейности по охрана.

Целите на МВР са залегнали в посоченият чл.2, ал.1 ЗМВР и най-общо се заключават в защита на определени блага – защита правата и свободите на гражданите, защита от аварии, пожари, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Тези цели се осъществяват от **органи на изпълнителната власт**, които са част от структурата на министерството, които имат **правомощия** – едновременно правото и задължението да се изпълняват тези дейности, без да е необходимо да бъде извършвано плащане от страна на юридическите лица или гражданите, за да могат тези структури да постигат тези цели. Посочените дейности и цели се изпълняват въз основа на **закона** и неговите общи и специални правила. За разлика от посоченото, лицата, осъществяващи дейности по охрана - **търговци**, съгласно ЗЧОД, опазват живота и здравето на физическите лица, охраняват на имуществото на физическите и

юридическите лица, гарантиране на максимално ниво на сигурност при транспортиране на ценни пратки и товари, осигуряване на безпрепятствено провеждане на различни по характер и вид мероприятия. Посочените дейности се осъществяват въз основа на **сключен договор** за съответният вид охрана, в който се посочват **престациите, които всяка от страните по договора** дължи на насрещната страна.

Видно от горното е, че принципите на осъществяване на дейностите на МВР и лицата, осъществяващи дейности по охрана са коренно различни, което означава, че е безпредметно въвеждането на правила за регулиране на стопанско-икономическа и търговска дейност, основани на положенията от административния процес по АПК. Нещо повече – това е недопустимо, доколкото в административното право поне едната от страните следва да е носител на властнически правомощия, а видно от гореизложеното, търговците по ЗЧОД не са такива.

Затова предлагаме от § 13, т. 3 от проекта, с която в § 1 от ДР на АПК се създава т. 10 да отпадне изразът „лица, които извършват дейности по охрана“ и разпоредбата да придобие следната редакция:

10. „Лица, осъществяващи публични функции“ са нотариусите, частните съдебни изпълнители, доставчиците на квалифицирани удостоверителни услуги по смисъла на чл. 3, т. 20 от Регламент (ЕС) № 910/2014, професионалните организации, които извършват регистрация и/или регулират по друг начин дейността на членовете си и други лица и организации, чрез които държавата упражнява своите функции и на които това е възложено със закон.

2. Становище по измененията, предвидени за изменение в Законът за частната охранителна дейност чрез законопроекта за изменение и допълнение на Административнопроцесуалният кодекс

По принцип подкрепяме текста на проекта, в частта, в която е предвидено изменение и допълнение на ЗЧОД. Въпреки горното бихме искали да поставим един общ въпрос относно лицензионния режим на упражняването от нашите членове дейност.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от сега действащият Закон за частната охранителна дейност, дейностите по охрана се извършват след получаването на лиценз по реда, предвиден в Закона. Необходимостта от въвеждането на лиценз за извършването на определена стопанска дейност следва да се преценява през Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, който закон е общ, и е приложим за всички лицензионни и разрешителни режими, които са установени в Република България.

От изследване, проведено от Сдружение „Център за законодателни оценки и законодателни инициативи“¹, което, макар да е проведено при действието на старият Закон за частната охранителна дейност, запазва своята актуалност и при настоящата правна уредба разпоредбата на чл.9, ал.1, т.2 от Закона за ограничаване на

¹Достъпно публично на www.lic.bg/анализ-на-закона-за-частната-охраните/

административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност „Лицензионен режим се установява само за дейности които: ... т.2 . пораждат повишен риск за националната сигурност или обществения ред в Република България, личните или имуществените права на гражданите или правата на юридическите лица, както и за околната среда и са посочени в списъка-приложение към закона.” В т.13 от посоченото приложение е записана ЧОД като такава дейност, която подлежи на лицензиране от държавата.

Остава неясно обаче на кое основание ЧОД е включена в този списък – дали затова, че ЧОД застрашава националната сигурност, обществения ред, личните или имуществени права на граждани/юридически лица или околната среда или всички посочени? Точно поради това посочихме в началото, че за голямо съжаление философията на закона е морално остаряла – кое и да е от тези основания посочва че извършването на тази дейност (ЧОД) е, едва ли не, заплаха за някое нематериално или материално благо на гражданите, юридическите лица или държавата, макар че това е дейността, която се опитва да предотврати посегателства върху тези права на гражданите, юридическите лица, понякога – и на държавата. Законът не са отчели промяната в икономиката, обществените отношения и вече почти оформения бранш „Частни услуги за сигурност”.

Считаме горното за началото на една дискусия от необходимостта от лицензионен режим в частната охранителна дейност и съответствието на този режим с общите правила за въвеждането на лицензи за извършването на определена стопанска дейност.

София, 22-03-2019г.

С УВАЖЕНИЕ :

Председател на УС

На БКОС :

Николета Атанасова

Председател на СУ

на ИКС:

Александър Иванов